

ВІД РЕДАКЦІЇ

Четвертим випуском журнал «Місто: історія, культура, суспільство» відзначає дворіччя свого існування. Не так і багато, але ми вже можемо говорити про подолані перешкоди та сформовані добрі традиції. Головна з них – це дотримання стандартів незалежного подвійного анонімного рецензування

Вже традиційно номер журналу відкриває рубрика «Археологія міста». Цього разу в ній дві статті, які розширюють географію авторів та проблемне коло. Так, Марцин Данилевський з Познанського університету аналізує еволюцію поселенської структури в Польщі у 13 столітті та показує місце «градів» та міст у її процесі. Часопис продовжує реалізовувати формат наукового інтерв'ю, який видається достатньо вдалим. Бесіда шеф-редакторки журналу Тетяни Водотики з археологами з Даремського університету Джоном Чепменом та Біссеркою Гайдарською ставить питання, яке в українській науці вже стало мемом, – а чи можна вважати трипільські поселення містами? Британські вчені не дають прямої відповіді, але закликають по-новому подивитись на концепцію міста, та наголошують на тому, що традиційне розуміння міста вже, можливо, відійшло в минуле.

Спеціальна тема цього разу теж є. Це – ранньомодерне місто. Так склалось, що дві статті присвячені дитинству. Текст Тетяни Гошко присвячений уявленням про дитинство у кодексах міського права в Речі Посполитій XVI – початку XVII ст., і є на перетині історії та права. Дослідження Ігоря Сердюка логічно продовжує тему дитинства і переносить нас до Гетьманщини XVIII ст., висвітлюючи дитяче заробітчанство по містах.

Оксана Коваленко розглядає питання антропонімії ремісників Переяслава 1760-х рр. за матеріалами Румянцевського опису, і ця робота є теж на перетині дисциплін – історії та мовознавства. Останній в рубриці «Ранньомодерне місто» текст авторства Олексія Сокирка запрошує читачів звернутись до військової історії. Аналіз фортифікаційно-оборонних стратегій в Гетьманаті доби «мілітарної революції» нагадує про те, що в багатьох нині невеликих містах була слава історія і там досі залишились фортеці, які про це нагадують.

Рубрика «Модернізаційні процеси в містах: імперський та радянський дискурси» виявилась «парасольковою» для текстів з історії міст (і Наддніпрянщини, і Галичини) як другої половини XIX ст., так і 20-30-х рр. XX ст. Тарас Самчук продовжує власну серію статей про університетське повсякдення Києва XIX століття. Цього разу маємо можливість побачити, як жило студентство в часи, коли гуртожитків ще не будували. Віра Трач пропонує по-

дивитись на те, як формувався дискурс громадського здоров'я у Львові на початку ХХ ст. Ірина Скубій (огляд її монографії ми публікували у попередньому номері) аналізує універмаг 20-30-х років минулого століття як простір міського споживання радянської України.

Огляд дослідження Оксани Овсіюк («Життя після окупації: побут киян 1943 - 1945 рр.»). Київ: «Дуліби», 2017 р.), детальний та вельми компліментарний, відкриває рубрику оглядів та рецензій. Матеріал Мирослави Гартмонд відсилає нас до проблем декомунізації та нагадує, що такий глибокий трансформаційний процес ще потребуватиме рефлексій, попри те, що цій складній темі було присвячене друге число «МІКС». Олена Оногда описує досвід участі в Міжнародній літній школі ЮНЕСКО «Менеджмент та захист історичних міст» в Любліні, а Дінара Локтіонова розповідає про враження від другої німецько-української конференції з міського розвитку.

Завершимо вступне слово подяками рецензентам, їх географія цього разу розширилась за межі України. Подяка також членам редколегії, які працювали над статтями, команді, яка вже другий рік є незмінною. Без підтримки декана історичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка Івана Патриляка і заступника директора Інституту історії України НАН України Геннадія Боряка номер навряд би побачив світ.